

Tähtitaalerit

Oli ennen aikaan tyttö pikkarainen, jonka isä ja äiti olivat Manalaa muuttaneet, jättäen lapsi parkansa niin köyhäksi, ettei hänellä enään ollut mökkistäkään asunnoksensa, ei vuodetta, mihinkä olisi levolle laskenut, eikä edes mitään muuta, paitsi net vaatteet, jotka olivat hänen yllänsä, sekä leipä-palanan, jonka oli eräs armelias ihminen hänelle antanut. Mutta tyttö oli hyvä ja hurskas. Ja koska koko mailma näin oli hänen hylännyt, läksi hän mieron tietä astumaan, vahvasti luottaen Jumalan laupiutehen.

Silloin tuli häntä vastaan köyhä mies, joka sanoi: "oi anna minulle syötävää riikusen, minun on kova nälkä!" Tyttö hänelle antoi leivän-palansa, lausuen: "Jumala tämän siunatkoon," ja jatkoi taas matkaansa. Sitten hän tapasi lapsen, joka valittaen virkkoi: "päätäni kovin viluttaa, anna minulle sen peitteheksi jotakin." Silloin tyttö otti päästensä huivin ja lahjoitti lapselle tuon. Mutta kun hän oli vähän matkaa kulkenut, tuli taaskin lapsi, jolla ei takkia ollut ja joka oli aivan viluissansa; tälle tyttö antoi liivinsä; ja kappaleen matkan päästä häntä vieläkin kohtasi yksi, joka häneltä hametta pyysi, ja senkin tyttönen antoi yltänsä. Viimein hän juuri pimeään tullessa joutui suureen metsään. Silloin hänen luoksensa vielä tuli lapsi, joka paitaa pyysi. Tuo hellä-sydäminen tyttö itseksensä ajatteli: "onhan nyt jo niin pilkko pimeä, ettei kukaan minua enään näe, minun kyllä, sopii antaa paitani tuolle raukalle," ja riisuipa paitansa sekä antoi senkin pois.

Ja kun hän siinä siis kaiken puutteheassa seisoi vallan verhotoinna, putosi äkki-arvaamata taivaan tähdet alas maahan, muuttuen kiiltäviksi markoiksi, ja hän sen karkean paidan sijasta, jonka oli lapselle lahjoittanut, nyt yllänsä huomasi uuden, joka oli hienointa palttinaa. Sitten hän kaikki markat kokosi ja oli nyt rikas koko elin-ajaksensa.

* * *